

Spm. nr. S 1646

Til indenrigsministeren (31/3 99) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren oplyse, om Danmark vil give asyl til soldater, som nægter at gøre tjeneste i den restjugoslaviske hær, fordi de ikke vil deltage i undertrykkelsen af Kosova-albanerne, eller om det stadig er dansk politik at sende desertører og militærnægtere fra Restjugoslavien tilbage til deres straf?«

Svar (22/4 99)

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Asylmyndighederne har oplyst, at der, efter at NATO påbegyndte sine operationer i Forbundsrepublikken Jugoslavien, endnu ikke er truffet afgørelse i sager vedrørende statsborgere fra Forbundsrepublikken Jugoslavien, der som asylmotiv har anført militærunddragelse, desertering m.v.

Asylmyndighederne har generelt oplyst, at der i forbindelse med behandlingen af sager vedrørende asylansøgere, der er udrejst for at undgå militærtjeneste, sondres mellem tilfælde, hvor indkaldelse til militærtjeneste er sket med henblik på deltagelse i krigstjeneste, og tilfælde, hvor indkaldelse til militærtjeneste er sket som led i en sædvanlig værnepligtsordning i et ikke-krigsførende land.

Er en asylansøger udrejst for at undgå værnepligt i et ikke-krigsførende land, meddeles der efter asylmyndighedernes praksis afslag på asyl, medmindre unddragelsen medfører en efter dansk retstradition uforholdsmæssig straf, hvorefter der i givet fald kan meddeles asyl i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 2 (de facto-status).

Må det lægges til grund, at en asylansøger, der er deserteret fra eller på anden måde har unddraget sig militærtjeneste, ved en tilbagevenden vil risikere at blive sendt i aktiv krigstjeneste, meddeles der efter asylmyndighedernes praksis opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2 (de facto-status).

For disse afgørelser gælder i øvrigt som for alle asylsager, at afgørelsen træffes efter en konkret og individuel vurdering, der beror på oplysningerne i den enkelte asylansøgers sag sam-

menholdt med de generelle baggrundsoplysninger om det pågældende land.

Spm. nr. S 1675

Til indenrigsministeren (8/4 99) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Kan ministeren bekræfte, at den tyske indenrigsminister, Otto Schily, under det uformelle ministerrådsmøde for retlige og indre anliggender den 11.-12. februar 1999 i Berlin fremlagde et forslag til fordelingsnøgle mellem EU-landene for såkaldt midlertidige flygtninge, som byggede på, at der ved fastsættelsen af det enkelte EU-lands andel af flygtningene skal indgå følgende faktorer:

- De kulturelle, historiske og/eller sociale forbindelser mellem EU-landet og »kriseområdet«,
- antallet af personer fra »kriseområdet«, som allerede opholder sig i medlemslandet,
- situationen på medlemslandets arbejdsmarked samt
- medlemslandets engagement i såkaldt fredsbevarende foranstaltninger, og i bekræftende fald redegøre nærmere for forslagets indhold?«

Svar (22/4 99)

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Det tyske formandskab fremlagde i forbindelse med det uformelle Rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 11. - 12. februar 1999 et generelt diskussionsoplæg vedrørende midlertidig beskyttelse.

Grundtanken i diskussionsoplægget er, at den hidtidige foreslåede ordning, som blandt andet indebærer en på forhånd fastsat fordelingsmodel og fast kvoteordning mellem medlemslandene, erstattes af en frivillig ordning baseret på medlemslandenes politiske vilje i det enkelte tilfælde.

Samtidig skal ordningen ledsages af økonomisk kompensation til de modtagelsesvillige medlemsstater.

De af spørgeren nævnte faktorer indgår i diskussionsoplægget og nævnes som juridisk ikke-bindende faktorer, der kan påvirke det enkelte